

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. V.**, bytem P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 14.8.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 6.8.2012 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 14.8.2012 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ ze dne 6.8.2012 č.j. X z důvodu nesouhlasu s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho pro popsané zdravotní problémy nebyl dostatečně posouzen jeho postupně se zhoršující zdravotní stav zejména z hlediska ortopedického a neurologického, pracovní schopnost nebyla hodnocena správně; závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované. (K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 6.8.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.5.2012 č.j. X, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 19.4.2012 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.8.2012 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 19.7.2012 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě*

nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobci byla přiznána horní hranice 20% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla dle § 3 odst. 1 vyhlášky tato hodnota zvýšena o 5%, takže celkově činí 25%, nikoli potřebných minimálně 35%, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.4.2012 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v souvislosti s úrazem ze dne 5.6.2011 s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního byla dle § 3 odst. 1 vyhlášky tato hodnota zvýšena o 5%, takže celkově činí 25%. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ, pracoviště Plzeň, v námitkovém řízení ze dne 19.7.2012 vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní, protože rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která byla zvýšena o 5% dle § 3 odst. 1 vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, tudíž celkově činí 25%.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 28.8.2012 mimo jiné zdůraznila, že důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žalobce, nýbrž jen posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu, ale protože žalobce zpochybňuje objektivnost posouzení a správnost míry procentuálního poklesu a domáhá se tak dalšího odborného přezkumního a posouzení zdravotního stavu, proto i žalovaná navrhl ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku příslušnou PK MPSV, která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy; rozhodnutí ve věci samé bylo ponecháno na úvaze soudu dle závěru posudku. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 6.8.2012 bylo žalobci doručeno dne 9.8.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15.10.2012 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (6.8.2012) žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je polytopní vertebrogenní algický syndrom s dominujícím vertebrogenním algickým syndromem hrudní páteře na podkladě degenerativních změn Th páteře bez známek kořenové či míšní léze. PK MPSV v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město a v námitkovém řízení konstatovala, že u žalobce se jedná o lehké funkční postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 10-20%, žalobci byla přiznána horní hranice 20% a to pro přetrvávající bolesti v oblasti hrudní páteře při prodělané juvenilní osteochondroze páteře (M. Scheuermann) v dětství. Komise dále uvedla, že nelze hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu dle položek 1c) a 1d), neboť není objektivně prokázáno středně těžké funkční postižení se závažným postižením jednoho nebo více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, ani není objektivně prokázáno těžké funkční postižení páteře s těžkým postižením více úseků páteře s trvalými projevy kořenového dráždění a s trvalým funkčně významným neurologickým nálezem. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla stanovená hodnota zvýšena dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 5%, takže celkově činí 25%. Žalobce není schopen fyzicky těžké práce, práce v neměnné dlouhodobě vynucené poloze přetěžující páteř a v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopen středně těžké fyzické práce, práce bez zvedání a tahání těžkých břemen a v dobrých klimatických podmínkách. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

V podání ze dne 16.10.2012 žalobce vyjádřil svůj nesouhlas s posudkem PK MPSV ze dne 15.10.2012 a připojil mimo jiné i lékařské zprávy, proto soud vyžádal doplnění posudku PK MPSV. V dalším podání ze dne 30.12.2012 žalobce opět vyjádřil svůj názor v této věci na posouzení jeho zdravotního stavu, proto i tyto písemnosti byly zaslány komisi ke zhodnocení v rámci doplnění posudku.

PK MPSV doplnila svůj posudek dne 12.11.2012, kdy vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru a zároveň se vyjádřila k námitkám žalobce se zdůrazněním, že jeho zdravotní stav je dobře stabilizovaný, když v doloženém EMG vyšetření z 25.9.2012 je konstatováno, že došlo ke zřetelnému zlepšení nálezu oproti stavu před operací; z doloženého plicního nálezu (ze 17.9.2012) vyplývá, že spirometrickým vyšetřením nebyla u žalobce prokázána ventilační porucha, naopak byla prokázána dobrá saturace O².

Dále žalobce v podání ze dne 14.11.2012 opět vyjádřil nesouhlas s posouzením zdravotního stavu vzhledem k doplnění posudku ze dne 12.11.2012 a připojil další lékařské zprávy, soud proto znovu požádal o doplnění posudku PK MPSV.

K další žádosti soudu PK MPSV opět svůj posudek doplnila dne 17.12.2012 a rovněž neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru, jelikož doložený odborný lékařský nález nepřinesl novum ve zdravotním postižení ani jiný posudkový náhled. (*Stejnopisy doplnění posudku byly doručeny žalobci i žalované.*)

Poté zaslal žalobce zdejšímu soudu následující podání: *podání bez data* – doručené zdejšímu soudu dne 31.12.2012 a 4.1.2013, jakož i *podání ze dne 9.1.2013*, kdy opakovaně

vyjádřil svůj názor na posouzení jeho zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě. (*Poznámka soudu - invalidita a předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejsou zcela totožné pojmy, každý z nich je upraven zcela jiným předpisem.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 16.1.2013 se žalobce nezúčastnil; závěrem zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplňků, když se žalobci nepodařilo prokázat, že je invalidní.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány posudkovými lékaři (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání nároku na invaliditu prvního stupně z důvodů v ní uvedených. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být přiznána invalidita prvního stupně (*resp. dle něho není schopen soustavné výdělečné činnosti a na invalidní důchod mu vzniká zákonný nárok*) pro jím popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, kteří jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 6.8.2012*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního, druhého či třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 6.8.2012 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 15.10.2012 (*doplněného dne 12.11. a 17.12.2012*) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 2.5.2012, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně. Přiznaná 25% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře (neurologa) po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 6.8.2012 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 2.5.2012.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,

je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. ledna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně